

На Львівщині вірять, що кіно потрібне. *Бодай на відео*

ти студія "1+1" у зв'язку з іншою квотою. Наприклад, переклад іноземного фільму реєструється авторським правом і подається як своя продукція. На запитання, чи не можливі аналогічні випадки з даною квотою, Г.Чміль відповіла, що за даних умов... це прийнятно... Перепрошую, але в законі є формулювання національного фільму, під який аж ніяк не підходить наведений "фокус". Та й при такому трактуванні закону вся ця квота втрачає сенс... Проте, як було повідомлено, згадувана студія "1+1" вже закупила значну кількість фільмів кіностудії імені О.Довженка, тож будемо сподіватися, що квота буде наповнюватися реальним змістом хоча б за допомогою старих запасів. Але тут є ще один нюанс: стосовно часу показу, адже він зовсім нерівноцінний - вечірній і денний, будній і вихідний. На жаль, закон це ніяк не враховує, тож надалі варто було б обумовити і ці поняття та зазначити можливі часові рамки.

У багатьох країнах фінансування кіновиробництва здійснюється великою мірою за рахунок відповідного оподаткування телебачення та конкурсу його програм, за допомогою якого підтримуються ті, що вкладають кошти у створення власної продукції, зокрема теле- і кінокартин. На запитання, чи плануються подібні акції в нашому законодавстві і державній політиці, М.Косів відповів негативно (в законі це не зафіксовано).

І останнє: що буде тому, хто порушить цей закон? Поки що нічого, бо для реального функціонування ще треба ввести відповідні численні поправки в митне, податкове, кримінальне законодавство. Але, як зазначила Г.Чміль, поки що ми існуємо в тотально кримінальній ситуації стосовно авторського права, особливо на відеоринку. Сподіваємося, що прийнятий Закон про кіно, попри всю його недосконалість, покладе точку відліку в подоланні беззаконня в галузі кіно.

Наприкінці згадуваної прес-конференції Б.Жолдак, представник кінокомпанії "Рось", висунув оригінальне пояснення ситуації: країна, яка тривалий час була на дотації в кінематографа, вирішила знищити його, щоб здобути собі незалежність. Звичайно, це жарт, але скільки в ньому гіркоти...

"Український кінематограф з другого в третє тисячоліття" - під такою назвою у Галицькому кіноцентрі (Львів) відбувся семінар-диспут. У доповідях проаналізовано становище кіновідеофікації (директор Львівського обласного прокату А.Бабінський), організацію і роль керівної структури галузі (завідуюча відділом культури Львівського міськвиконкому Є.Шимчук), розглянуто шляхи технічного реформування кіномережі (офіційний дистриб'ютер фірми SHARP С.Ушеєв). Мабуть, проведення такого семінару викличе здивування навіть у фахівців, адже сьогодні з приводу кіно говорять тільки про занепад, загибель виробництва і прокату. Проте директор Галицького кіноцентру п.Макулович вважає, що вплинути на хід справ можна - бодай тим, щоб не сидіти, склавши руки.

Розмова про сільську кінофікацію в Україні може видастись безпредметною, адже в деяких районах кіномережа як структура ліквідована, в деяких приєднана до районних відділів культури. За даними статистики в 1982 році на Львівщині було 1,5 тисяч кіноустановок, у 1998 - 500. Це на папері, бо насправді їх не більше ста. Втім, прокатники вірять: як тільки з'являться українські фільми, вони неодмінно потребуватимуть і прокату, отже, є надія... Схожу ситуацію переживала кілька років тому кінофікація Польщі, а сьогодні біля кінотеатрів черги за квитками. Очевидно, наші сусіди вже пройшли всі стадії відеобуму і вже скучили за справжнім кіно на великому екрані.

Говорити про якісь радикальні зрушення в нас не доводиться - цього року на потреби прокату виділено 384 тисячі гривень. Це мізерна сума і, на думку учасників семінару, її варто використати на якусь перспективну справу. Бодай на оснащення

Галицького кіноцентру, де проводяться прем'єри фільмів, зустрічі з митцями, конференції. Раніше займались тут навіть дублюванням зарубіжних фільмів українською мовою.

Щодо 14 львівських кінотеатрів, то міська влада на три роки звільнила їх від плати за оренду приміщення. Є плани зробити кінотеатри профільними. У Львівській держадміністрації створено відділ координації кінофікації і кінопрокату при управлінні культури - він займеться всіма кінематографічними проблемами регіону.

Учасники семінару-диспуту прийняли спеціальне звернення, де сказано: "усвідомлюючи велике значення творів кіновідеомистецтва у вихованні людини та утвердженні української державності, враховуючи суцільну російськомовність нашого кіновідеоекрану, низьку художню якість сумнозвісної зарубіжної продукції, фінансову неспроможність нашої держави домогтись виконання "Закону про мови в Україні" та положень Конституції України щодо державної мови, відсутність потужних кіновідеопрокатних організацій в Україні, які б закуповували і озвучували українською мовою кращі зарубіжні фільми, враховуючи також слабкість кіновиробництва в Україні та неспроможність її продукції конкурувати з кращими зразками зарубіжного кіно, відзначаючи відсутність фінансових можливостей закупівлі Львівським кінопрокатом високохудожніх зарубіжних кінострічок та озвучування їх українською мовою, пропонуємо: 1) реформувати сільську кіномережу - дозволити її дирекціям в районах на виділені обласним бюджетом кошти придбати відеопроєктори та відеомагнітофони для задоволення попиту глядачів; 2) клопотатися, аби Львівська облрада виділені 1998 року для підтримки сільських кіномереж кошти спрямувала на україномовне озвучення високохудожніх фільмів вітчизняного та зарубіжного виробництва на відеокасетах."

*Галина Доманська.
Львів.*